

Id Deum *Acbar* sive *Accaron* ipsum esse *Beel-sebub* non inviti suspicaremur; quamquam de re profus incognita (neque enim aliud de illo memoria proditum est) melius iudicium omne suspenditur. Illud tantummodo addendum nobis, vix posse in animum nostrum induci, solam, quæ Deo tribuitur, muscas depellendi virtutem, in causa fuisse, cur *Beel-sebub* appellaretur; scimus enim *Jovem*, & *Herculem*, Deos ambos in Muscas tutelares, tantæ virtutis merito nomen sibi promeruisse aucupis muscarum. Ita planè cujus Numen præsentissimum sentitur in mures, & serpentes, non continuò *Deus mus*, & *Deus Anguis* nuncupatur. Quæ tandem ratio suadet *Beel-sebub* Numen fuisse in muscas prodigiosum? Nihil ea de re in Sacra Historia, & ne verbum quidem in prophana. Scitum est tantummodo Oraculum ejus in *Accaron*, reddendis futurorum oraculis celebratum fuisse: quare *Ochozias* non impetranda à morbo sanitati, sed de morbi eventu consulturus Legatos eò misit.

Tertia tandem sententia ex Numine muscam facit, Divinis honoribus ab *Accaronis* cultam, vel hominem muscam habentem sive in manu, sive in capite, sive ad latera. Scitum est enim obtinuisse apud Gentiles, ac maximè *Ægyptios*, morem, ut vera animalia consecrarentur, ut puta taurus, aves, crocodilus, vel saltem eorum simulacra aurea, argentea lignea, ænea imponerentur Altaribus. Sæpè tamen Numinibus suis bruti aliquid coagmentabant; uti *Isidi* caput felis aptatum est, *Anubi* caninus vertex, *Derceto* cauda piscis, *Ammoni* cornua arietis, & sic de singulis. Tandem capiti sive manibus Numinum bruta animalia imponebantur, virtutis singulorum hieroglyphicum; uti piscis, accipiter, cervus. Vide hac de re *Nummos Ægyptios*, & tabulam *Isaacam*. *Apes* in veteri simulacro *Dianæ Ephesinæ* insculptas licet spectare in Musæo *Farnesiano Romæ* (1).

Porò muscis non minus planè erat meritum, quam felibus, lupis, crocodilis, anguibus, ibicibus, formicis, muribus (*) febrili, tempestati, cepis, porris, quæ omnia vesana Gentilitas *Aris* imposita consecraverat. *Author Sapientia* 12. 8. immittas narrans à Deo in *Amorrhæos* & *Chanæos* vespas & muscas, à quibus paulatim è sedibus illi suis repellerentur; addit deinde illa habuisse adversaria, quibus divinos honores impenderent. Colebant ergo muscas vel saltem muscarum simulacra. Vide *Sap. 12. 23. 24.* Testimonium *Diodori* 1. 5. de repensis à *Jove* beneficiis in muscas, sive *apes* infantia suæ in monte *Ida* beneficas altrices, supra retulimus. Beneficiorum *Deus* ille non immemor, aureum aneo admixtum colorem largitus est, simulque indulgit ut perniciosissimo cæteris morfu se ipsas defenderent. Genus autem illud muscarum diutius in monte perennatum fuisse *Ælianus Hist. Anim. 1. 17. cap. 35.* est author. Ad cantharides alluisse creditur: *Author* ille, sicut & *Diodorus*, ita infecta describunt, ut cantharidas pinxisse videantur; illis enim venenatus morfus, il-

lis aureus color quadrant. Plerique tamen *Scriptores* illos interpretantur de apibus. Dignus etiam aliquid munificentia suæ donum liberalissimus *Jupiter* muscis contulit, ut scilicet haberent liberos, ait *Servius* in *Virg. Georg. 1. 4. sine ullo concubitu*. *Virgilius* narrat non defuisse, qui viso ordine atque politia apum animâ illas, intelligentiâ, & portione Divinitatis quadam præditas fuisse suspicarentur (t).

His quidam signis atque hac exempla secuti. Esse apibus partem Divina mentis, & hausus *Ætheris* dixere.

Symbolum habebantur immortalitatis, quippe quæ sibi ipsis post interitam vitam redonarent, neque gignendis & reparandis apibus commixtione utriusque sexus opus [u] haberent.

Illum aded placuisse apibus mirabere morem, Quod nec concubitu indulgent *Ære*. *Vrum* ipse foliis natos, & suavibus herbis *Ore* legunt.

Didymus apud *Lactantium* de falsa relig. 1. 1. cap. 22. prodit, *Melisso* Regi *Cretæ* geminas fuisse filias *Amaltheam*, & *Melissam*, quarum illa lacte, altera melle infantem *Jovem* paverit. *Fabula* historię accedens, ex *Amalthea* capellam, uberibus suis puerum lactantem fecit, ex *Melissa* apem, mellis sui dulcedine infanti blandientem: illi in præmium officii Divini honores cesserunt; cur verò eodem præmio & altera fraudaretur?

Scarabæus sive cervus volans, quem non immeritò in muscarum censu habemus, inter Deos etiam ab *Ægyptiis* agnoscebatur (x). Probrum hoc depulsurus à gente sua *Appio Grammatico*, observat *scarabæum* Solis opera æmulari, quippe qui stercoream globum vertens seipsum reprodicit, nam post depositum in globo illo semen omnia sub terra recondit, quousque foto jam semine novus exurgat indias auras *scarabæus*. Tanta erat olim pro insecto illo militum *Ægyptiorum* veneratio, ut in annulis exsculptum gestarent (y). In tabulis *scarabæus* & alterius etiam generis muscæ non rarò spectantur; varia enim muscarum genera colebant *Ægyptii*. Non est igitur cur *Philisthæi* similes honores muscæ ejus generis, vel simili denegaverint. Ita planè sententiam de hoc Numine suam ferunt *Septuaginta* (*), & *Patrum Græcorum* bene multi (z), & vir quadam *Eruditus* (a) muscam in veteri nummo *Phoenicio* observavit. Quin & muscæ cultum diutius etiam post investam *Christianam Religionem*, *Accarone* mansisse *Philastrius* insinuare videtur, cum de hæresi *Judeorum* muscas colentium in *Accaron* agit *hæres. 13.*

Jesus Christus *Matt. 12. 24. Luc. 2. 15. Marc. 3. 22.* *Beel-sebub* Principis *Demoniorum* titulo notavit, unde conjectura facilis deduceretur, insinuatam eo nomine *Jovem*, in cætera *Paganorum Numina*, tanquam omnium Principem, regnantem.

t Virg. Georg. 4.

u Ibid.

x Plin. l. 30. cap. 11. Propier hoc Ægyptii magnopars scarabæos inter Numina colit &c. Vi de & Plutarch. Symposiac. 1. 4. c. 5. & Pierii Hieroglyphica 1. 8. c. 14.

y Aelian. Hist. Anim. 1. 19. c. 15. * 4. Reg. 1. 2. z Greg. Nazian. Orat. 2. contra Julian. Theodoret. 9. 3. in 4. Reg. Procop. Gazæus.

a Joan. Ernest. Gerard. Analect. ad Matt. 12. 24. pag. 621.

Po.

BERITH SIVE BAAL-BERITH

Potest autem non incongruè *Jovi* nomen *Baal muscarum* aptari, eâ scilicet ratione, quam supra insinuavimus, quippe qui muscas *Idæas* & aureo colore & mirâ quadam virgineâ fecunditate donavit. *Prophete* titulo idèò gaudere potest *Jupiter*, quod oraculum haberet in *Accaron*. Ita *Beel-sebub* ipse est *Jupiter Idæus* sive *Distans muscarum* satellitio stipatus (c).

c Georg. 1. 4.

..... Apes .....

Curetum sonitum crepitanque ara secutæ, Distæo Cali Regem pavere sub antro.

Profecò si in *Paganorum Theologia* suus fuit cultus corvis, capellis, picis, quæ ab impostoribus doctæ suæ edebant responsa, & Oracula (d); cur non idem honor fuerit muscis *Namini Jovi* dicatis?

d Clem. Alex. ad Gentes pag. 9.

M A R N A S.

e Apud Spanhem. pag. 669.

f In Gaza.

g Antiq. l. 13. c. 21.

Nihil de *Marna* in *Scriptura*, quod sanè Numen cultum in *Gaza* urbe *Philisthæorum* tradunt *S. Hieronymus*, & *Prophanorum* nonnulli. *Servantur* etiam nummi, in quibus *Gaza* titulo *Marna* insignitur (e). De *Numinis* illius Templo ita *S. Hieronymus* in *Epist. ad Latam: Marnas Gaza* luget inclusus, & everisionem Templi pertimescit. Legitur in vita *S. Hilarionis*, ludos, & curriculum agitationes in ejus honorem institutas. *Stephanus Geographus* (f) autumat, *Marnam* eundem esse ac *Jovem Cretensem*. *Marna* *Syriacè*, qui vernaculus erat in *Palæstina* sermo post captivitatem *Babylonicam*, vel saltem post *Macchabæos*, sonat *Dominus*; quod *Jovi* optimè quadrat. Sed nec immeritò eodem denotari *Solem*, vel *Apollinem* maximum totius *Orientis* Numen suspicaremur. *Templum* *Apollinis* in *Gaza* senatui cogendo destinatum legimus apud *Josephum* (g). Nec *Cretensibus* incognitum erat nomen *Maran* & *Marna*, cum puellæ apud eas gentes *Marna* titulo, ac si diceretur *Dominina*, decorarentur. Eiusdem vestigia in eadem *Insula* deprehendas non obscura, ut in *Marathusa*, *Marathi* &c.

Deus est ex *Libro*, tantum *Judicium*, notus, ubi post relatum *Gedeonis* obitum (h) legimus, *Israelitas* sese provolvissè coram *Baal* supplices sese provolvissè: Et posuerunt sibi *Baal-Berith* in *Deum* (ita *Hebræus*). *Templum* erat ejus *Numinis* celebre in *Sichimis*, unde eudam pecuniam *Sichimitæ* *Abimelecho* filio *Gedeonis* penderunt (i); eò etiam confugerunt post negatam *Abimelecho* obedientiam (k); ibi tandem *Abimelechus* ipse molâ mactariâ à femina deturbatâ *elifus* interit. *Nostræ* de illo conjecturas dedimus in *Commentario* *Judic. 8. 33.* quibus has etiam addendas censemus, probantes *Numen*, illud è *Philisthæis*, vel *Cretensibus* deductum, ipsum esse *Dagonem* vel *Derceto*. *Diodorus Siculus* lib. 5. tradit, *Cretenses* religioso cultu *Deam Britomartem* adorasse, quam sanè natam dicit è *Jove* & *Carme*, cognomento autem appellatam *Dic-tynnâ*, quod inventrix haberetur venatorii retis, sive quod *Neptunum* proccacem amatorem fugiens, cum se in pelagum projecisset, subjectis piscatoriis retibus excepta est. *Dic-tynnæ* verum etymon ex *Hebræo Dag-tannim*, magnus piscis, deducendum jam à nobis demonstratum est; nec *Britomartis* nomen aliunde repetendum quam ex *Berith* & *Marath*, *Dea* foederis. *Author* à nobis supra laudatus, & *Solinus* *Deam* illam confundendam cum *Diana* censent, quod nobis etiam probatur, cum *Dic-tynna*, *Derceto*, & *Atergatis* nihil sint aliud quam *Luna* sub *Dianæ* nomine à *Græcis* culta. *Sermo* est apud *Marnæ* *crobiolum* (l) de *Baccho* sive *Libero* *Bris-fao*, non alio sanè quam *Sole*, cujus pariter nomen deducitur ex *Berith* sive *Beris*, juxta *Chaldæam* pronuciandi rationem. Ita *Deus* sive *Dea Berith*, cui *Templum* *Sichimitæ* dedicaverant, ex vicinis *Philisthæis* accitum erat *Numen*; origine verò à *Creta*, quemadmodum & cætera ejusdem gentis, derivatum.

h Judic. 8. 33. Aversis sunt filii Israel, & cum Baalim, percusseruntque cum Baal fedus, ut esset eis in Deum. i Judic. 9. 4. k Ibid. 14.

l Saturn. 1. 1. c. 18.

DIS-